

noget sent i Samlingen, og der ikke var nogen Udset til, at det kunde gennemføres, men man var dog i Almindelighed fra alle Sider enig om, at selve Tanken, nemlig at samle Statsbanedriften under en Bestyrelse, var absolut korrekt og rigtig. Imidlertid var man alligevel saa godt som fra alle Sider enig om, at de foreslaaede Bønninger vare noget for rigelige, og at de Bestemmelser, Lovforslaget indeholdt i organisatorisk Henseende, vare noget for lidt fyldestgørende. I næste Samling, althaa i 1883—84, blev et lige lydende Lovforslag forelagt Folketinget. Det blev den Gang ført igennem alle 3 Behandlinger i dette Ting, men undergik saa væsentlige Forandringer, at da det kom op i det andet Ting, erklærede saa vel den daværende Indenrigsminister som Landstinget, at man fandt Lovforslaget uantageligt og nægtede derfor dets Overgang til 2den Behandling, idet man efter min Mening med fuld Føje tilføjede, at Regeringen var Indehaver af tilstrækkelig Bemyndigelse til at lede Statsbanedriften og foretage de efter Regeringens Støn nødvendige Forandringer i Organisation, indtil en Lov endelig kunde blive vedtagen. Sa, der blev gjort endnu et Forsøg fra Regeringens Side, idet man i Samlingen 1884—85 paa ny fremkom med Forslag til en Ordning af Statsbanedriften, som denne Gang kun indeholdt Forslag om Lovgivningsmagtens eller Rigsdagens Samtykke til, at bægge Bestyrelser bleve sammenføjede til en. Dette Forslag kom heller ikke videre end til 1ste Behandling. Efter at det saaledes maatte anses for aldeles afgjort, at Rigsdagens Samtykke til en endelig Ordning næppe i en nær Fremtid kunde ventes opnaaet paa saadanne Vilkaar, som Regeringen kunde acceptere; benyttede Regeringen saa sin Beføjelse til at foretage den fra alle Sider tiltraadte Sammenføjning af de 2 Bestyrelser til 1. Dette skete som bekendt ved en kongelig Anordning af 17de April 1885, hvorved det paabødes, at de to særskilte Bestyrelser henholdsvis for Sjælland og Sylland—Fyn skulde være ophævede fra 1ste Oktober samme Aar og derefter etableres en Fællesbestyrelse for hele Statsbanedriften. Denne Fællesbestyrelse har sit oprindelige Grundlag fra en ministeriel Bekendtgørelse af 5te September 1885, som i korte Træk fastslaar den

Administrationsmaade, som skal indføres i den ny samlede Bestyrelse. Jeg vilde gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Paragraffer af denne Anordning, da de have Betydning for Forstaaelsen af den videre Udvikling af Sagen. § 1 siger: „Under Generaldirektøren for Statsbanedriften besørjes den almindelige Vedelse af Statbanernes og de til samme hørende Dampskibs- og Dampfærgesforbindelsers Drift og Vedligeholdelse af en Centralforvaltning og den daglige Vedelse af den egentlige Drifts- og Vedligeholdelsjestjeneste af Linieforvaltningen“. § 2 hedder det: „Under Centralforvaltningen oprettes 4 Afdelinger hver med en „Afdelingschef“ i Spidsen, saaledes at der henlægges: under 1ste Afdeling: Kassevæsen, Bogholderi, Udgifts- og Indtægtsrevision, Statistik og Tariffvæsen; under 2den Afdeling: Sager, der angaa Banernes Vedligeholdelse og Udvikelse; under 3dje Afdeling: Sager, der angaa Maskinvæsen og Skibsfart; under 4de Afdeling: Sager, der angaa Driften i snævrere Forstand“. Senere hedder det i § 2: „Samtlige Indtægtsrevisionskontorer henlægges under en fælles Chef, der benævnes „Hovedrevisor“. Under Centralforvaltningen oprettes et Tariffkontor og et teknisk Kontor“. Jeg har tilladt mig at oplæse navnlig § 2, fordi det, som jeg senere skal komme tilbage til, viste sig, at den af Indenrigsministeren i den paagældende Bekendtgørelse fastslaede Organisationsplan er ikke saa lidt mere i Overensstemmelse med det nuværende Folketings Flertals Stilling end den, der senere af Statsbanedriften blev udarbejdet netop paa Grundlag heraf. Den Form, som den ny Administration fik paa Grundlag af den ministerielle Bekendtgørelse af 5te September 1885, vandt imidlertid først sin endelige, blivende Skikkelse ved Organisationsreglementet og Bønningsreglementet af 5te Maj 1887, som traadte i Kraft samme Aars 1ste Oktober. Denne Organisationsplan, som fremdeles er den gældende, indtil den forandres enten ved kongl. Resolution eller ved Lov, skal jeg om et Øjeblik komme tilbage til. Jeg har blot villet tillade mig at nævne den i Sammenhæng med min forsatte Redegørelse for de Foranstaltninger, der fra Regeringens Side ere truffene for at faa en Lovordning paa dette